

LLEÓ XIV
AUDIÈNCIA GENERAL

Dimecres 29 d'abril de 2026

El viatge apostòlic a Argèlia, el Camerun, Angola i Guinea Equatorial

Benvolguts germans i germanes, bon dia i benvinguts!

Avui us vull parlar sobre el viatge apostòlic que vaig fer del 13 al 23 d'abril amb la visita a quatre països africans: Argèlia, el Camerun, Angola i Guinea Equatorial.

Des de l'inici del meu pontificat pensava en un viatge a l'Àfrica. Dono gràcies al Senyor, que m'ha permès fer-lo com a Pastor per a visitar i animar el poble de Déu, i viure'l com un missatge de pau en un moment històric marcat per guerres i per violacions del dret internacional greus i freqüents. Expresso el meu agraïment més sincer als bisbes i a les autoritats civils, que m'han acollit, així com a tots aquells que han col·laborat en l'organització.

La Providència ha volgut que la primera etapa fos precisament el país on es troben els llocs de sant Agustí, és a dir, Argèlia. Així, per una part, he pogut començar des de les arrels de la meva identitat espiritual, i, per una altra part, m'ha estat possible travessar i consolidar ponts molt importants per al món i l'Església d'avui: el pont amb l'època fecundíssima dels Pares de l'Església, el pont amb el món islàmic, i el pont amb el continent africà.

A Argèlia he rebut un acolliment no sols respectuós, sinó també cordial, i hem pogut comprovar de primera mà i mostrar al món que és possible viure junts com germans i germanes, fins i tot de diferents religions, quan ens reconeixem fills del mateix Pare misericordiós. Així mateix, ha estat una ocasió propícia per a entrar a l'escola de sant Agustí: amb la seva experiència de vida, els seus escrits i la seva espiritualitat, ell és mestre en la cerca de Déu i de la veritat. El seu testimoniatge és avui de molta importància per als cristians i per a qualsevol persona.

En els següents tres països que he visitat, la població és, en canvi, de majoria cristiana, i, per tant, m'he submergit en un ambient de festa de la fe, d'acollida calorosa, afavorida també pel caràcter típic de la gent africana. Igual que els meus predecessors, jo també he experimentat una mica allò que li passava a Jesús amb les multituds de Galilea: Ell les veia assedegades i famolenques de justícia, i els anunciava: «Feliços els pobres en l'esperit [...]. Feliços els nets de cor [...]. Feliços els qui treballen per la pau...» I reconeixent la seva fe deia: «Vosaltres sou la sal de la terra» i «la llum del món» (cf. Mt 5,1-16).

La visita al Camerun m'ha permès reforçar la crida a comprometre'ns junts per la reconciliació i la pau, perquè també aquest país, desgraciadament, està marcat per tensions i violència. M'alegro d'haver anat a Bamenda, a la zona anglòfona, on he animat a treballar junts per la pau. El Camerun és anomenat "l'Àfrica en miniatura", en referència a la varietat i a la riquesa de la seva naturalesa i dels seus recursos; però també podem entendre aquesta expressió en el sentit que al Camerun trobem les grans necessitats de tot el continent africà: la necessitat d'una distribució equitativa de les riqueses; de donar espai als joves, superant la corrupció endèmica; de promoure el desenvolupament integral i sostenible, oposant a les diferents formes de neocolonialisme una cooperació

internacional amb visió de futur. Dono les gràcies a l'Església al Camerun i a tot el poble camerunès, que m'ha acollit amb molt d'amor; i prego perquè l'esperit d'unitat que s'ha manifestat durant la meua visita es mantingui viu i guiï les decisions i les accions futures.

La tercera etapa del viatge ha estat Angola, gran país al sud de l'equador, de tradició cristiana multiseular, lligada a la colonització portuguesa. Com molts països africans, després d'haver aconseguit la independència, Angola ha travessat un període difícil, que en el seu cas ha estat ensangonat per una llarga guerra interna. En el gresol d'aquesta història, Déu ha guiat i purificat l'Església i l'ha convertit cada vegada més al servei de l'Evangelí, de la promoció humana, de la reconciliació i de la pau. Església lliure per a un poble lliure! Al santuari marià de Mamã Muxima —que vol dir “Mare del cor”— he sentit batre el cor del poble angolès. I en els diferents esdeveniments, he vist amb alegria moltes religioses i religiosos de totes les edats, profecia del Regne dels cels enmig de la seva gent; he vist catequistes que es dediquen plenament al bé de la comunitat; he vist rostres d'ancians esculpits per fatigues i sofriments, i que transparenten l'alegria de l'Evangelí; he vist dones i homes dansar al ritme de cants de lloança al Senyor ressuscitat, fonament d'una esperança que resisteix les desil·lusions causades per les ideologies i les promeses vanes dels poderosos.

Aquesta esperança exigeix un compromís concret, i l'Església té la responsabilitat, amb el testimoni i l'anunci valent de la Paraula de Déu, de reconèixer els drets de tots i de promoure el seu respecte efectiu. He pogut assegurar a les autoritats civils angleses, i també a les dels altres països, la voluntat de l'Església catòlica de continuar oferint aquesta contribució, especialment en els camps sanitari i educatiu.

El darrer país que he visitat és Guinea Equatorial, en el 170è aniversari de la primera evangelització. Amb la saviesa de la tradició i a la llum de Crist, el poble guineà ha travessat els esdeveniments de la seva història, i, en els dies passats, en presència del Papa, ha renovat amb gran entusiasme la seva voluntat de caminar unit cap a un futur d'esperança.

No puc oblidar el que va passar a la presó de Bata, a Guinea Equatorial: els reclusos van cantar a ple pulmó un cant d'agraïment a Déu i al Papa, demanant-li que pregui “pels seus pecats i la seva llibertat”. Mai no havia vist res de semblant. I després van pregar amb mi el pàrenostre, sota una pluja torrencial. Un signe autèntic del Regne de Déu! I, sempre sota la pluja, va començar el gran encontre amb la joventut a l'estadi de Bata. Va ser una festa d'alegria cristiana, amb testimoniatges commovedors de joves que han trobat en l'Evangelí el camí per a un creixement lliure i responsable. Aquesta festa va culminar amb la celebració eucarística del dia següent, que va coronar dignament la visita a Guinea Equatorial i tot el viatge apostòlic.

Estimats germans i germanes, la visita del Papa és, per a les poblacions africanes, una ocasió per a fer sentir les vostres veus, per a expressar l'alegria de ser poble de Déu i l'esperança en un futur millor, de dignitat per a cadascú i per a tots. M'alegro d'haver-los donat aquesta oportunitat, i, al mateix temps, dono gràcies al Senyor pel que ells m'han donat: una riquesa inestimable per al meu cor i el meu ministeri.